

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο

Ματωμένες γειτονιές-40

Ο Σωκράτης έβγαине περίπατο με τον Ασίκη τουλάχιστον μια φορά την ημέρα και ένιωθε να τον προστατεύει το αγριωπό σουλούπι του σκυλιού. Πολλές φορές πήγαινε και η Μαρία μαζί τους. Στους δρόμους της Αθήνας κυκλοφορούσαν λογής-λογής αλλοδαποί. Έδιναν στη πόλη χροιά κοσμοπολιτικού κέντρου και ατμόσφαιρα καχυποψίας και φόβου. Συχνά ξεσπούσαν και καυγάδες.

Είχε μπει ο Σεπτέμβρης, ο καιρός είχε δροσίσει και ο Ασίκης τραβούσε με φούρια το λουρί. Έφτασαν στο Παναθηναϊκό Στάδιο όπου τον άφησαν ελεύθερο. Του άρεσε να κυνηγάει την μπαλίτσα. Την έφερνε πίσω και η Μαρία με το Σωκράτη παράβγαιναν ποιος θα την πετάξει πιο μακριά. Απόκαμε ο Ασίκης από το πολύ τρέξιμο και πήραν το δρόμο της επιστροφής. Βρίσκονταν στη λεωφόρο Ηρώδη του Αττικού όταν άκουσαν ζητωκραυγές και σταμάτησαν.

Το αυτοκίνητο του βασιλιά ερχόταν από τα παραπήγματα και είχε φτάσει έξω από τα ανάκτορα. Από την απέναντι κατεύθυνση πορευόταν ο στρατός προς τα παραπήγματα. Μόλις οι οπλίτες είδαν το βασιλιά σταμάτησαν και ξέσπασαν σε βροντώδεις επευφημίες. «Ζήτω ο Βασιλεύς μας! Ζήτω ο στρατηλάτης μας!» Ο βασιλιάς σηκώθηκε όρθιος στο αυτοκίνητο και τους ατένισε καθώς εκείνοι συνέχισαν να παρελαύνουν μπροστά του με τα ζήτω τους. Ήταν συνταγμένοι σε λόχους κατά τετράδας με επί κε-

φαλής τη σημαία του συντάγματος της 11ης μεραρχίας και στην κορυφή του κοντού μια δαφνοστεφανωμένη εικόνα του βασιλιά Κωνσταντίνου. Παρόμοιες ανθοστολισμένες εικόνες είχαν και οι διμοιρίες.

Η Μαρία και ο Σωκράτης παρακολουθούσαν κατάπληκτοι την παρέλαση που φάνταζε σαν λιτανεία. Ο όγκος της και το παραλήρημα του ενθουσιασμού προξενούσε δέος και φόβο. Χιλιάδες οπλίτες περνούσαν από δίπλα τους συνοδευόμενοι από «επίστρατους» και πολίτες που τους επευφημούσαν συνέχεια: «Ζήτω ο τιμημένος ελληνικός στρατός!» «Καλώς τα παιδιά που τιμήσατε την πατρίδα!» «Μπράβο λεβέντες!» «Κάτω οι προδότες!»

- Τι πάθατε; Συναντήσατε κάνα φάντασμα; ρώτησε ο πατέρας τους ασειευόμενος σαν σταμάτησαν στο καφενείο να πιούν νερό και να ξεδιψάσει και ο Ασίκης.

- Συναντήσαμε τον πτημένο ελληνικό στρατό να παρελαύνει σα να 'ναι νικηφόρος. Δεν τους καίγεται καρφί για την τραγωδία της Καβάλας.

- Όλα είναι θέμα αντίληψης, είπε ο Ηρακλής γνέφοντάς να μην συνεχίσουν τη συζήτηση. Τριγύρω τους υπήρχαν καχύποπτοι άνθρωποι.

Την άλλη μέρα το πρωί, ο Σωκράτης διάβαζε την εφημερίδα Εμπρός και κουνούσε το κεφάλι του.

- Άκου, Μαρία, πώς περιγράφουν τους φυγοπόλεμους που παράδωσαν την Καβάλα στους Βούλγαρους;

Ο Βασιλεύς τους περιβάλλει στοργικώτατα, με το αείτιον βλέμμα Του, το οποίο τους εμψυχώνει, τους συγκινεί ώστε τα δάκρυστά να μαρτυρήσουν ευγλωπτότατα τι σθαίνοντο οι ακατάβλητοι αυτοί ήρωες του κα-

θήκοντος... των οποίων το μαυρισμένον από τας κακοπάθειας πρόσωπον και η κουρελιασμένη στολή διηγούνται τα μαρτύριά των, αλλά και πιστοποιούν την αδάμαστον καρτερικότητα και ευψυχίαν των.

- Για σκέψου, πώς θα νιώθουν οι συγχυσμένοι φυγοπόλεμοι, που οι αξιωματικοί τους προσχώρησαν στο κίνημα της Εθνικής Αμύνης, διαβάζοντας τέτοια εγκώμια. Είναι σα να τους ποτίζουν χασίς.

- Παράλογα. Καλά σου λέει ο παππούς να μην αγοράζεις τις πατσαβούρες του Σεγκ.

*

Ένας νεαρός ταξιδιώτης μπήκε στο καφενείο. Κάθισε σε απόμερο τραπέζι αφήνοντας κάτω τη μεγάλη βαλίτσα και τον μπόγο που κουβαλούσε. Σαν τον πλησίασε ο Ηρακλής να πάρει την παραγγελία, σηκώθηκε, τον χαιρέτισε και συστήθηκε.

- Μηνάς απ' το Βουρλοχώρι πρώτος ξάδερφος του Ανδρέα του ταχυδρόμου. Έχουμε γνωριστεί στο σπίτι του αλλά δεν θα με θυμάστε. Μόλις έφτασα με το τρένο.

- Καλωσόρισες, Μηνά, χαιρόμαι. Πόσο καιρό θα μείνεις;

- Εξαρτάται. Ήρθα να γραφτώ σε σχολή. Χρειάζομαι στέγη.

- Όλα θα γίνουν. Θα σου ετοιμάσω καφέ. Εκεί πέρα, σε κείνον τον πίνακα υπάρχουν διάφορες ανακοινώσεις για στέγη. Ρίξε τους μια ματιά.

Επέστρεψε ο Ηρακλής με τον καφέ και ένα πιάτο μεζέδες. «Δικό μου το κέρασμα», είπε.

- Ευχαριστώ. Είναι μια σοφίτα στον πίνακα.

- Είσαι τυχερός. Εδώ απ' πάνω είναι. Να φαίνεται. Θα με χαιρετάς απ' το παράθυρο. Σήμερα έβαλαν την ανακοίνωση. Θα πάμε μαζί.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Ένας νεαρός ταξιδιώτης μπήκε στο καφενείο. Κάθισε σε απόμερο τραπέζι αφήνοντας κάτω τη μεγάλη βαλίτσα και τον μπόγο που κουβαλούσε. Σαν τον πλησίασε ο Ηρακλής να πάρει την παραγγελία, σηκώθηκε, τον χαιρέτισε και συστήθηκε.